

Matt Mitchell: Pyhä Henki kasvattaa meissä hedelmää

Matt Mitchell: The Holy Spirit Produces His Fruit In Us

Gal. 5:16-26

Huhtikuun 6. päivä 2008

Kun viimeksi puhuimme Pyhän Hengen läsnäolosta meissä, huomautin erityisesti, että tämä totuus osoittaa meidät pyhiksi. Koska Pyhä Henki asuu meissä, olemme pyhiä ja pyhitymme. Lupasin puhua tästä lisää.

Niinpä haluan jatkaa aiheesta. Uskon, että avainkohta Raamatussa, joka antaa meille ymmärrystä siitä, miten Pyhä Henki meitä pyhittää, löytyy Galatalaiskirjeestä. Se voidaan kiteyttää tähän yhteen otsikkoon:

Pyhä Henki kasvattaa meissä hedelmää

Luetaan siis Galatalaiskirjettä. Ei ole kiva hypätä keskelle kirjan loppuosaa, mutta olisi liian aikaa vievää lukea koko kirje. Haluan vain todeta, että Paavali asettui jyrkästi vastustamaan tätä seurakuntaa siitä, että he alistuivat jälleen Vanhan liiton lakiin löytääkseen tien pyhyyteen ja he vaativat Vanhan liiton lakiin alistumista ja ympärileikkausta, joka toimi lainalaisuuden merkinä, ikään kuin ne olisivat jokin tie sisälle kristilliseen seurakuntaan. Paavali oli todennut, että sellainen ajattelu johtaa toisenlaiseen evankeliumiin, väärään evankeliumiin, joka ei pelastaisi ketään ja jota sen vuoksi piti vastustaa niin lujasti kuin mahdollista. Ja sen vakuudeksi hän puolustaa Jumalan armon evankeliumia, joka toimii vain uskon kautta Jeesukseen Kristukseen eikä minkään muun kautta. Hän selitti myös, että tämä oikea evankeliumi johtaa vapauteen, vapauteen synnistä ja vapauteen laista, ja se vapauttaa meidät myös rakastamiseen (ei tekemään mitä huvittaa). Galatian seurakunnassa kaikesta päätellen oli ongelmia toteuttaa keskuudessaan rakkauden periaatetta. He riitelivät keskenään. Yksi avainasia, jonka Paavali myös oli tuonut esiin, oli se, että otettuaan vastaan evankeliumin, he myös saivat ottaa vastaan Pyhän Hengen (Gal.3:2). Hän siis tarkoitti sanoa, että heidänkin täytyisi elää Pyhän Hengen mukaan ja sallia hänen kasvattaa heissä hengen hedelmää.

Tässä on aika paljon asiaa, mutta haluan kiteyttää nämä kolmeen kohtaan, joiden kautta Pyhän Hengen työ ilmenee:

Hänen taistelunsa, hänen hedelmänsä, hänen yhteytensä. Otetaanpa nämä tarkasteluun yksi kerrallaan:

Ensimmäinen on Hänen taistelunsa

Menossa on sota. On käynnissä sota lihan (syntisen luonnon) ja Pyhän Hengen välillä. Se sota raivoaa sinun sydämässäsi. Luetaan jakeet 16-18 ja kiinnitetään erityistä huomiota tähän sotaan:

Tarkoitin tätä: antakaa Hengen ohjata elämäännne, niin ette toteuta lihanne, oman itsekkään luontonne haluja. Liha haluaa toista kuin Henki, Henki toista kuin liha. Ne sotivat toisiaan

vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahtoisitte. Mutta jos Henki johtaa teitä, ette ole lain alaisia. Gal.5:16-18.

Tosiasia siis on, että syntisen luontomme ja Pyhän Hengen välillä on sota käynnissä. Tätä sotaa käydään uskovien sydämissä.

Pyrimme oppimaan, kuka Pyhä Henki on. Mutta kuka onkaan "syntinen luonto"? Tai perinteisemmän käänöstävän mukaan "liha"?

Syntinen luonto tarkoittaa vanhaa minääsi. Se on sinun entinen elämäntapasi. Se, jonka mukaan elit ennen kuin tulit uskoon. Se on se jäännös, joka on jäljellä sinun syntisestä luonnostasi nyt, kun sinusta on tullut Jeesukseen Kristukseen uskova.

Ymmärräthän, että uskova on *simul iustus et peccator*, eikö? Yhtä aikaa vanhurskas ja syntinen. Meidät on julistettu vanhurskaiksi Kristuksessa ja olemme uskoon tultuamme saaneet uuden sydämen, mutta uusi elämämme ei ole vielä täydellistä ja synti ei ole kokonaan jättänyt meitä.

Niin, Pyhä Henki asuu meissä nyt, mutta niin asuu edelleen syntikin. Haluankin esittää kysymyksen: Miltä luulet, että Pyhästä Hengestä tuntuu asua samassa kämpässä Syntisen Luonnon kanssa? Haluavatko he samoja asioita?

Liha haluaa toista kuin Henki, Henki toista kuin liha. Ne sotivat toisiaan vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahtoisitte. Gal.5:17.

Mitä meillä siis on menossa? Meillä on jatkuva taistelu sisimmässämme. Henki ja Liha ovat koko ajan napit vastakkain: *Ne sotivat toisiaan vastaan...*

Kaikkihan me koemme sen, eikö? Etkö joudukin aika usein kokemaan, että sisälläsi käydään taistelua?

Haluan olla pyhä, mutta en haluakaan olla niin pyhä. Haluan olla puhdas, mutta en taida sittenkään jaksaa olla niin puhdas. Haluan puhua totta, mutta välillä päästelen suustani valkoisia valheita. Haluan olla rauhan lapsi, mutta välillä haluan riidellä oikein kunnolla. Haluan olla tyytyväinen, mutta aika ajoin olen hyvinkin ahne.

Tiedät, miltä se tuntuu, eikö vain?

Minulla on sinulle pari kappaletta hyviä uutisia. Numero yksi: ylistä Herraa! On hyvä, että sinun sisimmässäsi käydään taistelua. Onhan kyseessä HÄNEN sotansa. Jos mitään taisteluita ei olisi, voisit täydellä syyllä ihmetellä, onko Pyhä Henki lainkaan sydämessäsi. En ole kovin huolissani ihmisistä, jotka tulevat kertomaan minulle synnin aiheuttamista pahoista ongelmistaan ja niistä taisteluista, joita heillä on voitolle pääsemiseksi. Olen paljon enemmän huolissani sellaisista ihmisistä, jotka ovat antaneet periksi synnille eivätkä enää kauheasti taistele sitä vastaan. Ja kuka oikeastaan tietää mitään heidän sisimmässään olevasta synnistä, kun heillä ei ole vielä Pyhää Henkeä, joka olisi aloittanut sodan sitä vastaan! Joten ylistä Herraa siitä, että sinun sisimmässäsi käydään sotaa! Numero kaksi: ylistä Herraa! Voitto on varma! Koska on kysymyksessä HÄNEN sotansa, tiedämme miten se lopulta päättyy. Kumpi voittaa tämän sielusi kehäkamppailun? Syntinen luonto vai Pyhä Henki? Ei ole kysymys siitä, miltä

aika ajoin tuntuu. Jopa Paavali koki joskus hetkiä, jolloin hänestä tuntui, että liha veisi voiton (lue Room.7). Mutta kumman luulet lopulta vetävän pitemmän korren? Minä lyön vetoa Hengen puolesta. Kun hän ottaa kamppailun vakavasti, vastustajalla ei ole mitään mahdollisuuksia. Sen vuoksi Paavali kehottaa elämään Hengen mukaan:

...antakaa Hengen ohjata elämäännne, niin ette toteuta lihanne, oman itsekkään luontonne haluja. Gal.5:16. Jakeessa 18 hän lisää: Mutta jos Henki johtaa teitä, ette ole lain alaisia.

Se tarkoittaa, että Vanhan liiton laki on sinun osaltasi menneisyyttä. Jos Henki tekee sinussa työtä, et tarvitse enää vanhan liiton lakia, vaan sinulla on jotakin voimallisempaa laittaa peliin tässä sodassa lihaa vastaan - sellaista joka voittaa varmuudella!

Miltä sitten hänen "voittonsa" näyttää? Hän voittaa pala palalta itselleen uusia alueita sinun sydämestäsi ja elämästäsi. Miltä sellainen näyttää?

Se näyttää hänen kasvattamaltaan **hedelmältä**

Lihan aikaansaannokset ovat selvästi nähtävissä [tekoja, joita syntinen luonto tuottaa]. Niitä ovat [ilmeisen syntiset asiat kuten] siveettömyys, saastaisuus, irstaus, epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, lahkolaisuus, kateus, juomingit, remuaminen ja muu sellainen. Varoitan teitä, kuten olen jo ennenkin varoittanut: ne, jotka syyllistyvät tällaiseen, eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa. Gal.5:19-21.

Paavali aloittaa, kuten tavallista, huonoista uutisista. Jos siis elät, kuten jakeissa 19-21 kuvataan, et voi olla varma pääsetkö Jumalan valtakuntaan. Miksi? Koska nämä ilmiöt nousevat esiin syntisestä luonnosta ja ovat merkkeinä siitä, että syntinen luonto on kaikki, mitä sinusta löytyy. Siveettömyys (tarkoittaa seksiä, jota harjoitetaan avioliiton ulkopuolella), saastaisuus (puhtaus puuttuu), irstaus (joka on sitä, että antaudutaan epäpyhien seksuaalisten intohimojen valtaan), epäjumalien palveleminen, noituus (molemmat merkitsevät väärien jumalien palvontaa), vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, lahkolaisuus, kateus (nämä ovat kaikki ihmissuhteisiin liittyviä syntejä), juomingit, remuaminen ja muu sellainen (nämä avaavat ihan uusia ulottuvuuksia synnin tekemiseen). Jos tämänkaltaiset asiat kuvaavat sinun elämäsi, silloin on ilmeistä, että elät lihan mukaan, syntisen luontosi ohjauksessa. Paavali varoittaa, että jos tämä on elämäntyyliimme, emme ole menossa taivasta kohti.

Mutta nämä eivät ole asioita, joita hän odottaa uskovalta! Hän odottaa uskovien elävän Hengessä, vaeltavan Hengen johdatuksessa ja tuottavan Hengen aikaansaamaa hedelmää. Jakeet 22-23 sisältävät kuuluisat sanat: *Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Gal.5:22-23.*

Vanhemmillani on keittiön seinällä huoneentaulu, jossa on nämä sanat. Kun minä vartuin heidän maatilallaan, se taulu riippui rappusten yläpuolella. Minulla oli tapana istua porrastasanteella ja lukea huoneentaulua yhä uudestaan painaakseni sen mieleeni. En silloin tiennyt, että se oli lainaus Raamatusta! Mutta tiesin, että se kuvasi jotakin hyvää. Eikö olekin mahtava lista asioita? *Rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä.* Kukapa ei haluaisi, että nuo yhdeksän hyvettä kuvaisivat häntä?

Paavali yrittää sanoa, että tällaisia luonteenpiirteitä Pyhä Henki saa aikaan, jos hän saa asua meidän sisimmässämme. On siis kysymys HÄNEN HEDELMÄSTÄÄN. *Hengen hedelmää taas ovat...* nämä asiat. Hedelmä on aina jonkin prosessin tuote, sellaisen orgaanisen prosessin, joka on sidoksissa johonkin lähteeseen. Omenat ovat omenapuiden tuotteita. Appelsiinit ovat appelsiineja tuottavien puiden hedelmiä. Tammenterhot ovat tammenterhoja tuottavien puiden hedelmiä, tammien siis.

Rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä (kuten muutkin senkaltaiset asiat) ovat syntyneet, kun Pyhä Henki on tuottanut niitä sydämässämme. Ne ovat hänen hedelmäänsä. Pyhä Henki kasvattaa meissä hedelmää. Hänen rakkautensa, hänen ilonsa, hänen rauhansa, hänen kärsivällisyytensä (voi, kuinka tarvitsenkaan sitä!) , hänen ystävällisyytensä, hänen hyvyytensä, hänen uskollisuutensa, hänen lempeytensä ja hänen itsehillintänsä - esiin tuotuna minussa. Pyhä Henki kasvattaa meissä hedelmäänsä.

Se tuskin tarkoittaa sitä, että meillä ei ole osaa eikä arpaakaan tähän. Se tuskin on ihan automaattista. Mutta tämä hedelmä ei synny meistä itsestä puristamalla eikä omalla yrittämiselläkään. Tämä hedelmä on hänen työtään meissä. Ja meidän tehtävämme on yksinkertaisesti tehdä parannusta, uskoa ja toimia yhteistyössä, kun hän haluaa saada näitä hedelmiä aikaan meissä. Olen tehnyt omat virheetni ennen kuin olen osannut tehdä näistä Galatalaiskirjeen jakeista itselleni tarkistuslistan niistä luonteenpiirteistä, joita haluan saavuttaa. Haluan tiettenkin, että nämä jakeet ovat totta kohdallani. Ne ovat juuri niitä kauniita ominaisuuksia, joista Jeesus Kristus havainnollistaa minulle.

Mutta en pysty tuosta vain toteuttamaan niitä ja saavuttamaan niitä omalla yrittämiselläni enkä edes ystäväni tuella ja sitten ruksata niitä pois listaltani.

Rakkaus - ruksattu. Ilo - ruksattu. Rauha - ruksattu. Kärsivällisyys.... kärsivällisyys... kärsivällisyys... Ei, vaan minä tarvitsen Pyhän Hengen avukseni, jotta hän voisi luoda niitä minussa, kun antaudun hänelle. Ja kun hän sen tekee, minä alan yhä enemmän näyttää sellaiselta kuin Jeesus Kristus on. Tässä on jälleen yksi tapa, miten Pyhä Henki valaisee Herraa Jeesusta Kristusta. Kun hän näin tuottaa hedelmäänsä meissä, meissä oleva Jumalan kuva kirkastuu lisää. Ja se tarkoittaa, että meistä tulee... pyhiä.

Tämä on juuri sitä, mitä pyhyys tarkoittaa. Nämä yhdeksän asiaa ovat pyhyyttä, jota eletään todeksi ihmisen elämässä. Joskus meillä voi olla sellainen käsitys, että pyhyys on jotakin, mitä me emme tee. "Minä en tupakoi, en jauha purkkaa, en kulje tyttöjen kanssa, jotka tekevät sellaista..." Ja onhan epäpyhien asioiden hylkääminen osa pyhyyttämme. Silloin sanotaan EI jakeille 19-21. Mutta onhan se toki paljon enemmän!

Pyhyys on sitä, että olemme rakastavia ihmisiä. Että asetamme toisten asiat omiemme edelle. Olen nähnyt pyhyiden työssään viime viikkoina. Olemme rakentaneet kanalia. Ja minä olen täysin ymmälläni. Luulin, että siihen menisi kokonainen päivä ja ehkä puoli päivää lisää, jos saisimme kokoon hyvän tiimin. Olemme nyt ahertaneet kaksi päivää eikä loppua näy! Mutta muutamat mahtavat ystävät ovat tulleet meille ja uhranneet kovalla työllä hankkimansa vapaat lauantait rakastaakseen perhettämme. Siinä on pyhyyttä.

Pyhyys on sitä, että ollaan iloisia. Ollaan ihmisiä, joiden ilo ei ole sidottu olosuhteisiin ja siihen, kuinka hyvin asiat sujuvat heidän elämässään. Tunnen kaverin, jolla on ollut kovaa kuluneena vuonna, mutta hän vain pursuaa iloa ja on ilo seurata sitä. Siinä on pyhää iloa!

Pyhyys merkitsee, että olemme kärsivällisiä. Kuningas Jaakon käänös sanoo "longsuffering" (pitkämielisyys). Se on hyvä kuvaus. Se merkitsee, että kestän jotakuta tai jotakin pitkään ilman, että alan valittaa. Kun sinä tai minä havaitsemme sellaista jossakin henkilössä, silloin näemme pyhyyttä. Hänen hedelmäänsä!

Pyhyys merkitsee ystävällisyyttä. Jos voimme olla sellaisia, jotka löytävät jotakin hyvää sanottavaa, jolla voimme rakentaa toisen ihmisen elämää emmekä repiä sitä alas - silloinkin kun se tuntuu vaikealta. Tässä seurakunnassa on todella ystävällisiä ihmisiä. Se vasta on pyhyyttä!

Pyhyys merkitsee hyvyyttä. Eheyttä ja sisäistä kauneutta silloin, kun se todella merkitsee jotakin. Se on pyhää.

Pyhyys on uskollisuutta. Lupausten pitämistä. Se on pyhää!

Pyhyys on sydämellisyyttä ja nöyryyttä. Voimaa, joka on hallinnassa. Voimaa, jota käytetään jonkun toisen hyväksi eikä toisen nujertamiseen. Se on voimaa tosi välittämiseen. Se on pyhää! Ja sellainen on peräisin Pyhäältä Hengeltä.

Pyhyys on itsensä hillitsemistä. Se on ominaisuus, joka pitää ihmisen kontrollissa. Siinä on myös pyhyyttä!

Sellaiselta pyhyys siis näyttää. Se on Hengen hedelmää. Pyhä Henki tekee meistä pyhiä ja hän työstää sitä meistä sisältä ulos. Ja mikä olikaan meidän tehtävämme? Yksinkertainen parannus, usko ja Pyhän Hengen yhteydessä pysyminen.

3. Pyhän **Hengen yhteys**

Ja sen kautta, että me käännyimme hänen puoleensa, luotamme häneen ja antaudumme hänelle, me saamme kokea yhä enemmän yhteyttä hänen kanssaan ja tulla yhä enemmän sellaisiksi kuin hän haluaa.

Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Gal.5:24.

Tämä on aidon kristityn kuvaus, joka koskee kaikkia todellisia Jeesuksen Kristuksen uskovia.

Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Gal.5:24.

Tämä on yksi tapa puhua parannuksesta. Kun tulimme uskoon, meidät ristiinnaulittiin, eikö? Kun Jeesus kuoli, mekin kuolimme, vai mitä? No, samalla meidän syntinen luontomme ristiinnaulittiin. Me ristiinnaulitsimme sen. Me naulitsimme sen puuhun. Me teimme parannusta. Me lakkasimme olemasta se henkilö, jolla ei ollut henkeä ja joka eli omien halujensa mukaan, ja käännyimme uskomaan Kristukseen ja siihen, mitä hän teki ristillä meidän puolestamme ja mihin hänen sydämensä paloi ja mitä hänen sydämensä toivoi meistä.

Se merkitsi kuolemaa syntiselle luonnollemme. Nyt me kyllä näemme, että syntinen luonto on vielä jäljellä. Kuolinisku oli kyllä kohtalokas, mutta vanha luonto vielä hoippuu ympäriinsä ja yrittää hallita tilannetta. Syntinen luonto ei enää ole pomona. Se on laillisesti katsoen kuollut. Olen kuullut sanottavan, että liha "is no longer president even though it's resident" ("ei ole enää presidentti, vaikka onkin läsnä"). Se on jonkinlainen talonvaltaaja, jolla ei ole laillisia oikeuksia. Sen taistelu on pelkkää kapinaa. Se on tuomittu häviämään pelin, koska se on naulittu ristille.

Tässä täytyy myös tapahtua päivittäistä lihan kuolettamista. Päivittäin ja hetkittäin me kuoletamme lihamme, otamme sen hengiltä ja tapamme sen himot ja halut muistaen, että se on lopullisesti ristiinnaulittu. Me teemme sen "eläen Hengen varassa" ja "seuraten Hengen johdatusta" (jae 25).

Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme. Gal.5:25-26.

Tässä puhutaan suhteesta Jumalaan. Se mahdollistaa meille sen, että meitä johdatetaan, opastetaan ja kuljetetaan Pyhän Hengen askelissa. Tässä ei ole mitenkään kummallista ja salaperäistä. Pohjimmiltaan siinä on kysymys synnistä pois kääntymisestä (kiusauksia kohdatessamme voimme tehdä oikeita valintoja ja tunnustaa rikkomuksemme, jos olemme lipsuneet), ja Jumalan lupauksiin tarttumisesta ja elämisestä Jumalan yhteydessä Pyhän Hengen kautta. Se on nojaamista häneen ja tukeutumista siihen, mitä hän meidän elämässämme tekee. Kun teemme niin, hän kasvattaa meissä hedelmää.

Ottaisimmeko tämän henkilökohtaiselta kannalta? Kysyisimmekö: Mitä sinun elämäsi tuottaa? Näkyykö sinun elämäsi enemmän jakeissa 19-21 vai jakeissa 22-23?

Kun luen jakeita 19-21, en heti näe siinä itseäni. Ajattelen "pahoja ihmisiä", mutta en automaattisesti aseta itseäni saman laatikkoon. Mutta voin kyllä huomata, että minäkin olen ollut siellä ja että en ole ihan täydellisesti vielä päässyt sieltä pois. Mutta kun luen jakeita 22-23, en heti sano: "Jes, se olen minä!" Olen hengen hedelmäksi vähän kuin "isän kuoleman jälkeen syntynyt lapsi". Niinpä sanon: "Siinä on Jeesus! Kunpa se olisin minä!"

Rukoilen, että jakeet 22-23 olisivat vähitellen enemmän ja enemmän kuvausta minusta ja meistä itse kustakin. Ja uskonkin, että niin on. Nimittäin tämä ei ole lopulta meistä itsestämme kiinni.

Tässä on kyseessä hänen taistelunsa, hänen hedelmänsä, hänen luomansa yhteys. Me vain pääsemme nauttimaan siitä!

Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Gal.5:22-23.

Matt Mitchell

Copyright © 2014 Matt Mitchell. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla pastori Mitchell'in blogista [Hot Orthodoxy](#).

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.